

Bayer Zsolt: Ember

2011 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

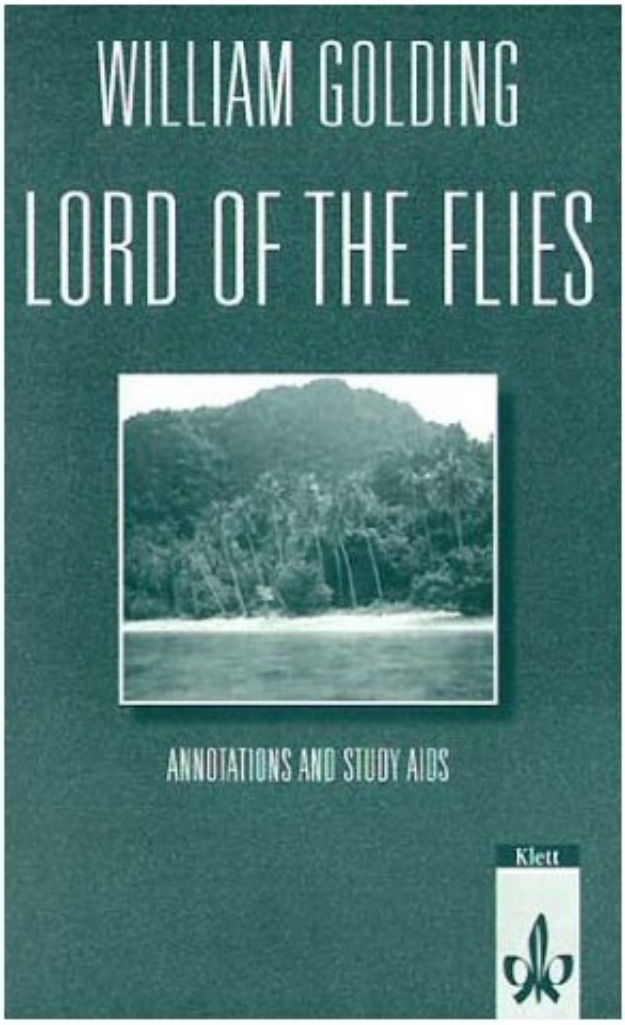
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„…Egyenként szedték ki a pihéket a melléb?l, és figyelték, amint a titokzatos madár szemében a fájdalom színes tüzei egymás után kigyúlnak. Aztán drótokkal csavarták körül a szárnyának a tövét, a lábait, a cs?rét, és így kipeckelve sokáig szótlanul bámulták. ..."

"..Arról beszéltek, hogy a madár tulajdonképpen csak egy ház, ahová a Kín beköltözött és ott lakik, míg csak a baglyot meg nem ölik. De hol lakik, minden valószín?ség szerint a fejében. Aztán elhatározták, hogy éjjelre otthagyják, mert úgy izgalmas és szép lesz az ágybafekvés. Valóban, izgatottan vetk?ztek le és azután csak arra hallgattak, hogy a padlásról jön-e valami nesz. Úgy érezték, hogy valami feszes ruganyosság szállja meg a tagjaikat, mintha a lekötözött, vonagló állat hiába pazarlott ereje feléjük, rájuk suhanna. Így aludtak el…"

„…A csörömpölés nagy, szörny? er?s volt, olyan er?s, mintha egy csomó üvegpoharat ládába csomagolva dobtak volna le valami emeletes ház ablakából. Witmanné megmozdult és megfordult, azután felkönyökölve kinyitotta a szemeit. Az arca bosszúságot és csökönyös haragot fejezett ki, de szóhoz nem jutott Witmanné, mert az öregebbik Witman fiú odaugrott az ágyhoz, és késével a mellébe döfött. Az asszony lehanyatlott, és a jobb kezével a leveg?be hadonászott. A kisebbik már akkor az ágyon volt, és lefogta a lábait. A nagyobbik kihúzta a véres kést az anyja melléb?l és még egyszer bedöfte. Nem volt reá szükség, mert már halott volt. A melléb?l a vér lassan patakozott benn a paplan alatt…"

Igen. A Witman fiúk ?k. Csáth Géza Anyagyilkosságából. S tényleg, mi más juthatna az ember eszébe a hajdúnánási gyerekgyilkosság után? Hát a Witman fiúk…

S még a Legyek ura talán. Golding félelmetes parabolája. Ralph és Röfi a szigeten. A lakatlan szigeten, ahol lehullik a civilizáció máza, és Ralph kiadja a hajtóvadászati parancsot Röfi után. S vajon miféle civilizáció az, amelyik ennyire könnyedén hullik le, válik semmivé? Ez Golding kérdése.

S mi a mi kérdésünk? Van kérdésünk egyáltalán? Vagy áttoljuk az egészet a kérdéstelenség mezejére, az „ezek is cigányok voltak" megkönnyebbülésének mocsarába. Hát persze… Cigányok voltak. S a társadalom közös tapasztalata látszólag megóv bennünket a nehéz kérdésekt?l. Igen ám, de mit kezdünk akkor a két kaposvári kamasszal, akik ugyanígy, ugyanezzel a tervszer?séggel, jeges hidegvérrel ölték meg társukat? ?k középosztálybéli magyarok voltak. A „mi" fiaink. Az igazi Witman fiúk. Ez a kett? hajdúnánási inkább barbár. De

nem a móriczi barbárok, valami ?sibb, valami mélyebb, valami atavisztikusabb barbárság az övék.

Erre gondol az ember.

S tényleg: mi az ember? Azt a marxi elmebajt, miszerint a munka emelt ki bennünket az állatvilágból, felejtsük el végre. Mi az ember? Felegyenesedett testtartás? Két lábra állás? Szembe fordítható hüvelykujj? 1500-1600 köbcentiméternyi agytérfogat? Eszközhasználat? Beszédképesség?

Igen. Ez mind. Ez is mind. A Homo heidelbergensis és a cro-magnoni ember már ilyen volt. Éppen, mint a két Homo kaposvariensis, a két Homo hajdunanasiensis, a sok Homo enyingiensis, Homo olaszliszkanensis – mind. Csupa szembefordítható hüvelyk. Csupa két lábra állás.

A civilizációs máz nincsen már sehol. Elt?nt, lemállott, szétporladt. A tüzet még ismerik. Meg a hús kéjét. A ragadozás vérszagát. Az ölés felszabadító borzalmát. ?k a túlél?k. Nem bénítja ?ket semmi megfontolás. Fel fognak n?ni. Csupa atavisztikus barbár, csupa Witman fiú. Fel fognak n?ni, övék lesz a sziget. Lesz hajtóvadászat. Mi pedig, megannyi Röfi, majd menekülünk, s szorítjuk mocskos kis öklünkben a széttört szemüvegünket…
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

Ajánló